

KELET.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

1880.

Kolozsvár, péntek január 16.

Tizedik évfolyam.

OLVASÓINKHOZ.

Jubileumot ültünk, a bekövetkezett 1880-dik évben a „KELET” fenállásának tíz éves örömmé. Tíz év a grúndolások és bukások mai korszakában szép és nagy idő, s mindenek felett biztos próbaköve az állandóságra számító és életrevaló vállalkozásoknak. A becsületesen végzett munka nyomán járó nyugodt önértékeléssel tekintünk vissza a lefolyt évekre; különböző új lapok tüntek fel és buktak el ezen idő alatt mellőlünk — és mi mindig helyett állottunk; új és régi politikai irányzatok vívtak harcokat, alakultak át, — a mi politikai irányunk és meggyőződésünk mindig a régi maradt: az 1867-diki kiegyezési alapon, melynek védelmezésével jelent meg e lap első száma, ma már az egész nemzet zöme áll. Mi nem kergettünk olvasóink mulattatására politikai délibábokat, nem igyekeztünk elérhetetlen vágyakba lizgatni a nemzet Királyhágón inneni részét, hanem felfogtuk az életet a maga rideg egyszerűségében, a felmerülő terveket kivihetőségük szerint; nem esaptunk hamar fellobbanó s hirtelen avó zajt, ha a hazában baj adta elő magát, hanem komoly munkával, ernyedetlen kitartással igyekeztünk hazarészünk speciális érdekeinek megoldására binni a hormányt s különösen anyagi előhaladásunk érdekében tevékenységre buzdítani a társadalmat. Nyugodtan mutathatunk egész sorára az elért eredményeknek, s reményre jogosító kezdeményeknek, a melyek kormányánál és a társadalomban nagy részt e lapok fellépése folytán nyertek életet.

A lefolyt évek sora nem hogy lankasztólag hatott volna reánk, hanem olvasóink buzdító pártfogása új erőt kölcsönzött, hogy most már ez éven kezdve lapunkat eddigi terjedelmében egészen új betűkkel esinosabban és pontosabban állíthassuk ki.

Politikai meggyőződésünket lapunk hasábjairól olvasóink már ismerik, nártoljuk a kormányt, míg a haza javára munkálkodik, de a kormánypartiságot sem keressük minden felülről jövő intézkedés vak helyeslésében s hazarészünk speciális érdekeit bármiféle párttal és kormánnyal szemben férfiasan képviseljük és védelmezzük.

Apró clique-ek szolgájává a „KELET” sohasem szegődött, kiesínyes személyes érdekek eszközévé nem aljasult s azt ezután sem teend.

A midőn tehát a beköszöntött 1880-ik évre olvasóink eddigi pártfogását kérjük ki, önbizalommal és lelkesedéssel tekintünk jövő hivatásunk teljesítése elé és szép számú munkatársaink élén reméljük, hogy a „KELET”-ben, mint legnagyobb és legterjedtebb vidéki lapban az eddiginél is változatosabb és tartalmasabb olvasmányt nyújthatunk, s olvasóink támogatása mellett eredménynyel, becsülettel szolgálhatjuk hazánk és nemzetünk szent ügyét.

A „KELET” előfizetési ára:

Vidékre postán vagy helyben házhoz hordva:

Egész évre	16 frt.
Fél évre	8 „
Negyedévre	4 „
Egy hóra helyben	1 frt 50 kr.
Előfizetések legzélszerűbben postautalvánnyal ezután a „KELET” nyomdájába, főtér 4. sz. küldendők.	

A „KELET” szerkesztősége és kiadóhivatala.

A FŐVÁROSI TÜNTETÉS.

Minden országnak fővárosában a nemzet szíve lüktet, s a szívnek legkisebb lüktetését, legkisebb bántódását talán magánál a szívénél is jobban érzik a tagok.

Az a mi Budapesten történt, igaztossághoz tartja az egész országot.

Miért?

Párbajban halálosan megsebeztek egy embert. Hisz ez köznapi dolog és az újság hajhászó közönség egy évben akár hányszor közömbös egykedvűséggel olvasta végig az ehhez hasonló eseményeket.

Vagy talán azért, hogy valamely nagy embert lőttek halálra? Verhovay működését a higgadtan gondolkodó olvasó

közönség sohasem helyeselhetette, az az irmodor, az a bánásmód, a melylyel a haza ügyeit tárgyalta, s a melyben egyes embereket a képzelhető legkiméletlenebbül a sárba tiport, egészen új volt a magyar hírlapirodalomban s inkább felháborodást, hogysem helyeslést költött volna fel a békés állapotokat szerető magyar olvasóban, lett légyen az ellenzéki vagy bárki más.

Miért tehát a felbőszültség? Azért mert egy henczergő galamblovász az egész nemzet igazságérzetét akarta lepuskázni. És az igazság megboszúlja magát; soha nem emelt rá még ember kezét, hogy az a kéz el ne vette volna bármiféle alakban kikerülhetetlen büntetését. A kit egy

Családja azonban kevés érdeklődést tanúsított az ő buzgalkodásai iránt. Ella betegen fekiúdt, anyja pedig aggódva nézett egy bizonytalan jövő elé. Félt, remegett, hogy a szegény leányt a váratlan csapás sokkal jobban megrendíté, lelkét szívet sokkal inkább földulá: hogysem arany álmaira többé gondolni is merjen. Révésznek Ella nem éles gyermeke; mint fél éves árvát fogadta fel egy nyomorult, jónagával tehetetlen szegény asszonytól. Ez irgalmas cselekedet volt az egyszerű szegény sorsú színész családtól, ámbar egy kis önzés is járult hozzá. Révészné arra számított, hogy agg napjaira támasza gyámola lesz a gyermek; kiből iparkodott minden áron művésznőt teremteni, a mi persze nem igen sikerült, mert Ellának a művészet iránti fogékony-ságból, alkotó erőből, tehetségből vajmi kevés jutott osztályrészül. Nem született a művészetre, hivatása nem volt, kedvet sem sokat érzett hozzá, de engedelmes jó gyermek levén, tudta kötelességét. Számot vetett a körülményekkel, s belátta, hogy a nyert jótéteményért adós; hogy ez adósságot le kell róvnia. Csalódása azonban nagyon megrendíté hitét, bizalmát, sőt kötelességérzetét is. Nem is titkolá ezt szülői előtt, mert többször ismétlé szenvedő kórágán az álmatlan éjszakákat mellette átvirrasztó édes anyának, hogy egyetlen vágya, boldogsága a nyugalom volna, a sir nyugalmá. Anyja hallgatott, de leomló könnyei elárulák a fájdalmat, mely keblét szakgatá.

A két szenvedővel nagyon is dis-

Verhovay sohasem bántott, lelővi Verhovait. A nagy közönség, a kit Majthényi nem bántott, halálra keresi Majthényit, bezúzza ablakait azoknak, a kiket bűntársaiknak vél, halálra veri a rendőroket, a kik őt igazságszolgáltatásában akadályozzák, a rendőroknak segítségére megy a katonaság s leszúr, lelő egy néhány embert. Mindez egy lövésnek következménye, csak azon egyszerű oknál fogva, mert Majthényi golyója a mikor Verhovayt, találta milliók és milliók igazságérzetét sebezte meg.

Az esemény reánk nézve, bevallva az igazat, szerfelett leverőleg hat, sajnáljuk a ifjú journalistát, mert égbekiáltólag igazságtalan és egyenetlen küzdelemben esett el. De eltekintve azonban a humanitás felháborodó érzelmeitől, melyen sajnáljuk azt, hogy ez események az ugys szélsőségre hajló magyar nemzetnél a mindent felforgatni óhajtok malmára hajtja a vizet és már is a hírlapirodalomban olyan jelenségeket vont maga után, mi a békeszerető embereket aggodalommal tölti el. A szélső baloldal úgy látszik fenéki ki akarja szákmányolni a felháborodott közvéleményt és Verhovay martirságát. A hozzánk ma érkezett három szélbali lap olyan hangon beszél, a mi már a forradalom hangja; a helyett, hogy magát a népet rendre az élet és vagyonbiztonság érdekében mérseklésre szólítaná föl, formalisan lázítja, továbbá tüntetésekre buzdítja és szidalmazza a rend embereit és a rend fenntartóit; láthatólag nem Majthényin, hanem valaki másan akarván megboszúlni Verhovay szomorú esetét.

Ez az a pont, a hol a jó érzésű ember kénytelen sokszor elfordulni azoktól, a kiket ugyan a tényleges igazság véd, de az eszközök melyeket használnak ismét csak magát az igazságot és rendszert bántják, mint Majthényi golyója.

Jól ügyeljen a szélsőbal ne terelje ily szélsőségekre a dolgot, ne keverje politikai harcra azokat, a kik az általános emberi igazságból kifolyólag a Verhovayt elkövetett méltatlanságot mint egy test és lélek elítélték, de Verhovay politikáját nem pártolták, harcra azokkal, a kik közt talán olyanok is lehetnek, a kik politikai szempontból inkább hasznosnak, mint károsnak tartják magukra nézve e szomorú eseményt.

A részvét, melyet az ország Verhovay esete alkalmából pártkülönbség nélkül kifejezett tökéletesen kielégítheti Verhovay politikai hívét is, és valóban nem volna méltó ezen egyhangú rokonszen-

harmonikás ellentétben állott az apa, ki egész éjszakákat töltött ébren a szobában fel s alá járva: szereppel kezében. Rettenetesen tanult. Mit neki siró feleség; beteg, avagy haldokló leány? Ő a pályaválasztás életbe vágó fordulat pontján áll; neki haladni kell, mert végre ötvenöt éves korában, husz évi úgynevezett „kutyake-nyér” után: színész lehet.

Révész bátyánk literatus ember volt. Patvarista korában érte utól az a nagy szerencsétlenség, hogy „ellenállhatatlan vágyat” kezdett érezni az isteni művészet iránt. Akkor már harminezöt éves volt. Egy kissé elkészt, mondhatnók, de e föltevés merőben téves.

Révész urra még ma is korai régi elhatározása, mert jövője ma ép oly biztosan fogja végeredményében a bukást produkálni: mint multja produkálta volna. Tud ő igen helyesen, értelmesen beszélni nappal, de estére bepókálódodik előtte a judicium s bele sül, még mielőtt szólott volna. Csak az úgynevezett összes beszédekben nagy mester. Midőn tömegben kell kiabálni: „Adjátok ki Esmeraldát!” vagy esendesen beszélni, mint a Bánk békéltenei: „Jó éjszakát!”: nincs olyan mester mint Révész bátyánk. Soloban azonban nem képes egyetlen artikulált hangra is. Megijed attól a tudattól, hogy mikor ő beszél: abban a percében minden szem és fül ráfigyel. Nagyon szégyenlős. Mégis tanul. Folyvást magol, s titokban összejegyzett műsorán az összes apa-szerepek, a vén Peterdittől Lear királyig fel vannak sorolva. Ezeket ő mind be fogja

hez, hogy a mit a nemzet a szabadsajtó és a humanitás szempontjából cselekedett, a szélsőbal politikai tőkévé faragja s kényszerítse az önzetlenül nyilatkozó ellenvéleményűeket, hogy megtagadják az igazság iránt szívük sugallatát.

Az, a mi Budapesten történt, nem az, a mit egy józan, alkotmányos, rendszertető nép kifejezni akart s a mikor azt látjuk, hogy a szélsőbaloldal előtt az önkényes és törvénytelen elégtételnek ilyen fajtája tetszik, sőt buzdit rá, csak azt a nép és nem Majthényi kövesse el, a szomorú eseményhez valóban nem illő politikai fogást tesz.

Ügyeljenek tehát a szélbaliak, ne éljenek vissza a közvéleménnyel s ne használják azt politikai célokra. Mert az igazságérzet mindenkinek megboszúlja magát.

„Észrevételek”

a „Kelet” 5—9 számaiban megjelent „Tagosítás” című czikre.

A tagosítás, illetőleg birtokrendezés — mert ez utóbbi kifejezés általános fogalom — eddigi folyamában észlelt hiányok és rendtelenségeket magába foglaló czikkorozatra vonatkozólag, legyen szabad annak némely részecire nekem is megjegyzést tethni, annyival inkább, miután ez által ezikkirő azon nézetének teszek eleget, hogy egy ilyen lényeges kérdés — mint a birtokrendezés — nem lehet eléggé megvitatva, s valamint a tisztelt kartárs ur a Velits Lajos által tett javaslat minden részét nem osztja, úgy én sem osztom a kartárs ur véleményét mindenben, ennél fogva észrevételeimet csak is azokra fogom kiterjeszteni.

Mindenek előtt nem osztom azon nézetet, hogy a becslés, illetőleg az osztályozás határrészenként, vagy dőlőnként vételessé kereszttül, mert épen Erdély, ugy talánjak minősége, mint változatos fekvése, nem engedik meg, hogy az osztályozás határrészenként eszközöltessék, és csak is azok vételessenek ki ezen határrésze megállapított osztály alól, melyek nem eshetnek az alá, mert épen a kartárs úr által felhozott fekvőségek minősége, távolsága, fekvése és művelhetése, mind olyan factorok, melyek nem csak egy határrész általános osztályozását meg nem engedik, sőt a mint a tapasztalat bizonyítja, még egyes részletek több osztályba helyezését is szükségessé teszik; igaz ugyan, hogy ez által a működő-mérnök munkálata nehezítve van, de ezen körülmény egy lelkiismeretes mérnöknel számításba nem jó és nem jöhet.

Az 1872. május hó 6-án miniszteri rendelet III-ik fejezetének 41—43. §-ai az osztályozást és becslést a statusquo-munkát hitelesítése után rendelik el, a kartárs úr pedig ezélszeritbb-

tanulni, és mind el is játsza. Új directora Rengetegi ur ezt neki megígérte; ő viszont pedig titokban megígérte directorának, hogy leánya okvetetlenül párhet alatt elfogja feledni hitlen jegyesét: s több mint bizonyos, hogy a director iránt nagyon előzékeny és barátságos lesz.

A jövőt nem lehet tudni. Szokta ily célzásokra Rengetegi ur megjegyezni, kinek mint új vállalkozónak, mindenek előtt olcsó színészekre volt szüksége. Hol kell pedig olcsóbb tag, mind a directornak kilátásba helyezett feleség, após és anyós. Az új director számításában tehát igen sok realitás volt; nem is szólva arról, hogy Ellát igen szép leánynak tartotta, a „becsületéért” pedig minduntalan tűzbe akarta tenni a kezét a kávéházi kerek asztal mellett.

VII.

Ernő a történetek után nagyon szerencsétlennek érezte magát. Ama nevezetes éjjel, melyen Révészné által, Aloiza lakásán az alélt nőt karjai között tartva, meglepetett: forduló pont lón életére. Szégyenérzet tölté el kebelét. A lesújtó vádazavak, melyek a vén színésznő ajkairól le menydörögtek: mindegyre megújulva csengtek fülében.

„Hitszegő, gaz és örült mindkettő.”

Mily szörnyű kegyetlen ítélet. Ő talán megérdemlé, mert a mit tett: az valóban hitszegés volt, e hitszegést mentheti azonban örültséggé fokozódott szenvedélye. De mi mentheti ama könyvelő-

Hirdetési díjak.

Hatszor hasábozott gármond sor vagy annak tere 6 kr. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nagyobb és gyakoribb hirdetéseknel külön kedvezményt is nyújt a kiadóhivatal.

Hirdetéseket fölvesznek:

Bécsben: Oppelik Alajos Stadt Stubenbastei Nr. 2. (Eckhaus der Wollzeile 36.) Haasenstein et Vogler (Wallfisch-gasse 10.) Rud. Mosse Publicistische Bureau. Budapestben: Haasenstein és Vogler hirdetés közz. irodája. Goldberger A. hirdetések felvételi irodája Budapestben Szerviztér 5. sz.

Nyititéri czikkok

gármond sora után 25 krajczár fizetendő.

nek látja azt, a felmérés előtt vinni keresztül, én egyik eljárást sem helyeslem, az első azon okból, hogy igen hosszadalmas, és a felszólamlások folytán lett kiigazítás keresztültütele a munkát tisztaságának rovására történik, noha ezen is segítve van, különösen Kolozsmegyében, a működő-mérnökök által a föld-könyvből készített osztályozási jegyzék és térkép-másolatok felhasználása, mivel így az eredeti felvételi térkép nem rongálódik, az osztályozó bizottság által egyes földrészletek megállapított osztályok is azonnal bejegyezhetők a vonalak kitüntetésével; míg a jegyzéket a kiküldött törv. tollnok vezeti; az osztályozásnak a felmérés előtti megjelölését nem csak helyesnek nem tartom, sőt azt sem mondom, hogy kivétel; szem előtt tartva mindig azon körülményt, hogy igen gyakran egyes birtokrészleteket is több osztályba kell tenni, az ilyen egyes földrészletnél a b. bizottság által a felmérés előtt meghatározott egyes választvonalakat — térkép hiányában — hogyan jelölje meg? két expediens lenne ugyan, az egyik, hogy a működő-mérnök a bizottság előtt a kimutatott részt azonnal lelemezolja, és ezen méretekről tett jegyzékét a b. bizottság ellenőrizze, de ezen eljárás az osztályozást igen hosszúra nyújtja, felelté költségessé tenné, a megmért vonalak valóságát ellenőrizni a b. bizottság commoditása nem engedné, és így még is csak a mérnök lelkiismeretére lenne és van biza annak pontos keresztültütele; a második eset lenne, ha a meghatározott részt a mérnök azonnal kiezővekelné, de ezen eljárás is hosszadalmas, különben is a bevert ezővekek a tagosítást nem óhajtok roszakarata folytán megsemmisítettének, tehát a cél nincs elérve.

Ezekből kifolyólag nem tudom eléggé helyeselni, egy néhány igen gyakorlati és az erre vonatkozó törvényekhez nem a szótéles értelében ragaszkodó urbéri bírák azon eljárását, miszerint az osztályozást és becslést, a statusquo munkát elkészítése után, a fentebb említett osztályozási jegyzék és térkép másolatok alapján a mérnöki felvétel hitelesítése előtt vizsi keresztül, melynek megtörténtével az osztályozás ellen tett felszólamlások elintézésével, azt meg is hitelesítetté, és így a történt változtatások tekintetbevételével, oda utasítja a mérnököt, hogy az osztályoknak megfelelő arányszámok szerint a becsoldakat dolgozza ki, hogy így a felmérési munkálatok hitelesítése alkalmával a kiküldött hitelesítő-mérnök, a becsoldak kiszámításainak helyességéről is adhasson véleményét.

A másolati térképről az osztályok átvezetnek az eredeti felvételi térképre, melyen a mérnök kiszámításait megteszi; a mérnöknek pedig kell annyi gyakorlottsággal birta, hogy a felvételi munkálatot olyan léptekben dolgozza, hogy az egyes részletekbe, ugy azoknak számjait, mint az osztályt be lehessen írni, miből ki-

ségét, hogy e kegyetlen ítélet részesévé tett egy hibátlan, egy különben is szerencsétlen, boldogtalan nőt? Mi volt Aloiza bűne, hogy a „gaz” czimmet őt is sujtották? Ő idézte-e fel Ernő könyvelői eljárásának mindkettejükre nézve oly szomorú következményeit?

Hisz ő nem csábította azt a könyvelő embert, kaczerködéseit nem úzte titokban, hanem nyíltan a lámpa sor előtt; s ha tudta őt hévvel ölelni, csókolni, szerepe szerint Juliában: arcuzl is tudta csapni Essexben. Ha ma átkulcsolta térdeit, mint a szerencsétlen Melinda: más alkalommal gyilkot ragadott rá mint Gert-rud. És mégis hibás volt mindkettő.

E hibákért egyedül a mardosó önvád volt szigorú bírájuk; más által emelt vádakkal szemben: vétezzve érzék magukat. A baj mindenesetre abban rejlett, hogy az erkölcsi alap, melyen állottak, nem volt feddhetetlen,

Ernő még az nap reggelén, midőn a beteg művésznő ágyától lakására tért: levelet kapott Ellától; a levélben találta jegygyűrűjét, s ez egyetlen szót „Feledés.”

Sokáig nézte az egyszerű vonásokat. Oly határozott volt minden betűje; oly hideg, kimért, mint egy sirirát. Nézte e szót, s lelkét könnyebbülni érezte. Ez volt az egyetlen legtapintatosabb módja a szakadásnak, mely által mindketten meglőnek kimélve a további keserűségek számdékos előidézésétől.

(Folytatása követ.)

tolýólag ajánlom, hogy a tagosítási munkálatok 1"—50" lépténél nagyobbban ne dolgoztassanak, annyival inkább is, mivel a lépte minősége a technikai kivétel pontosságával megfordított viszonyban van, azaz memlékissébb scálába van dolgozva a felvétel, annál pontosabb, és viszont megfordítva, mert az ugynevezett kezelési hibák constantok, maradnak úgy az 1"—100", mint az 1"—50" üles scálánál, és így ezen hiba kútfő az előbbi nagyobb scálánál éppen két annyi, mint az utóbbinál.

Az osztályozásnak más újból feleketett hitelesítő-bizottság általi fejtll hitelesítését én se helyeslem, mert az a költségeket szaporítja, különben is ezen második rendbeli feleketett becs-lő-bizottság véleménye és ítélete, miért lenne erősebb, mint az előbbi bizottságé, mely éppen úgy fel lett esketve; nem vagyok jogász, de még is ezen eljárásba nem látok jogi consequentiát.

Nem tartom helyesnek a collega úr azon nézetét sem, hogy a határ felmérésének tartama alatt az adás-vetés, esere, szóval a tulajdonjog változtatása korlátoztassék, mert ezen eljárás ellenkezőnk, egyszer a teleküznyvi intézmény fogalmával, másodszor pedig épen a tapasztalás bizonyítja, hogy a felmérési idő tartama alatt történnek a legtöbb vásárlások, mitután akárhányan ezen kínálkozó alkalmat használják fel leendő tagjai nagyobbítására; ezen vásárlásoktól a feleket eltiltani nem lehet és nem szabad, csakhogy utasíttassanak legalább az elhelyezkedésig, tulajdonjogaik teleküznyvi bekebelezés általi megnyerésére és biztosítására.

(Folyt. köv.)

BELFÖLD.

Marosvásárhely január 13.

(Tánczvizgalm. A „Falu Rossza, A farkasok)

A Bolyai emlékoszlop alap javára 10-én megírtott tánczvizgalm ha nem is fényesen, de sikerült; a négyeseket 32 párt tánczolta, — tánczok kétszer annyit volt mint nő s a jókedv általános, a páholyok telvők inkább a tánczestére illő nő közönséggel; de hiába a népünköt uszóránál inkább emésztő luxustól való félelem sokakat vissza tartott a kedélyes mulatságból s nem is ok nélkül, azért némelyek ugyancsak kitétek magukért, s nem kímélték a selymet meg a csipkét és a virágokat, hollott anélkül is épen annyit tánczoltak volna, s ki tudja nem-e tán vidámabban; némely körök a néhai nagy tudós emlékének tiszteltére rendezett eme báltól teljesen távol maradván jelen nem létükkel fényeskedtek. A bevétel mindazonáltal jelentékeny volt, mert a sajátoságos körülmények miatt tetemes kiadások nem csak teljesen fedezve vannak, hanem mint halljuk 30—40 ft-t a kifizött ezéla is jutni fog, — a rendezőséget buzgó fáradozásaiért elismerés illeti.

Farsangunk nem igen lesz gazdag a mulatozásokban s ha a körülmények nyomasztó voltát s az eléggé nem kárhoztató fényeskedni vágyást tekintjük nem is igen sajnálkozhatunk e fölött; de ha az arany ifjuság gyors elmulására s az időnek a míg lehet élvezetes fölhasználására gondolunk — akkor csak kedvetlen benyomást tehet a szemlőre az, hogy a régiek életét oly fűszeressé tevő farsangi vidám mulatságok ma holnap kimennek divatból s csak leírásokból fogjuk ismerhetni azokat.

Egyébiránt e hó 24-ikére ki van tűtve egy polgári bál és 31-re a Dalkör és a zenekevelők egylete által rendezendő házias táncz estély — kívánsaiak vagyunk, hogy valjon a különben kedves, szép és elmés nők megértik-e hogy mit jelent e szó házias, vagy pedig ott is bihorban, vagy bársonyban jelennek meg? Ám lássák, való igaz, hogy állítólag az egyéni szabadság korát éljük s így mindenki azt teszi, miben gyönyörűséget talál s némelyik azt tartja a legdiesőbb dolognak, hogy nagy hatalmu divat asszonyságnak földre borult arcezeal imáló rabszolgája legyen, pedig hejja a mennyi tartalán, selyem, mol s csipke foszlány telen át rongygyá válik, hogy szegény éhező dídörgő nyomorultnak lehetne azok árából egy kis életadó kenyeret s melegítő tűzet juttatni.

Na de még messze van a bójt s a praedicationak akkor van helye mondja tán egy kegyes olvasónő (ha ugyan akad ilyen) de jól tudom én, hogy akkor is keveset érnek a templomi emlékedések is, mert hát igen igen kevesen hallgatják azokat, mert hiszen a modern tudományosság szinlelésének divatja nem kívánja sőt tiltja a templomba járást, már pedig ki az, a ki nem ólajt a modern tudományosság szinvonalan állónak látszani?

Műkedvelőink 11-én Tóth Ede „Kerekes Andrását” adták elő sikerülten, közepes számú közönség előtt; a gyér soroknak oka részint a 20 fokos hidegben, részint a megelőző estén tartott bál által okozott nyugalom-vágyban kereshető. A kék jelen voltak azonban igen jól mulattak a gyors és élénk előadáson. Piros Pannát Kurdilla Vilma szépen, érzelmesen játszta s dalait is, hangja terjedelméhez képest, esinösen énekelte főként a „Volt szeretőm, de már nincsen” kezdetűvel élénk tetszést aratott s azt másodszor is el kellett énekelnie. Zagyva esavár-

góból Béni Gy. igen jó alakot teremtett s kivált az első felvonás alatt folytonos derűltésben tartá a közönséget, a végén kissé erősebben kellett volna színeznie midőn csallasága kiderült, egészben véve azonban újabban is meggyőzte a néző közönséget, hogy neki valódi tehetsége s nem kevés humora van a színpadra. Özv. Kerekesné Herlieska Gyuláné szép felfogással s a templom jelenetnél drámai erővel s egészen helyes szavallással ábrázolta: Sárát Császár Róza adta s tekintve, hogy most először játszott nagyobb szerepet, elég ügyesen perlekedett férjével s vágyott a ténsasszonyására. Az urasági ispánt Szabó Gyula gondosan és értelmesen adta s a közelebbi időben jelentékeny haladást tüntet föl általában, Piros Mihályt Elekes Sándor elég értelmesen, de kissé lágyan, kevés érvelvél játsza s végül szölk Kerekes Andrásról, ki csak a színpad ezimén figurál nagyban, de szerepe a kisebbek közé való, Imreh Miklós igen jól személyesíté a szíven sebzett vitéz őrmestert s mozdulatai szegletessége és beszédlő hangja nyeresége nem igen látszottak ellentétben lenni a háborúból érkező katonáival, a híres Kerekes András-féle nótát pedig erőteljes szép hangjával zajos hatást aratva énekelte és tájrázta, hangja igazán megérdemli, hogy munkától szabad óráiban minél több gondnán részecsitse, mert saját magának és másoknak is élvezet szerezhet általa. Osvát (lélkész), Csernát (jegyző), Markus (arató) és Herlieska (Kardos) is megállottak helyüket. Az énekarok jól működtek, még görögütüzes látványosság is volt, mely ugyan a szemnek elég jól sikestült, de, mert a nagy fojtó szag majdnem kiűzött, ezért többet az ilyen produktiókból nem kértünk. Tóth Jenő művezető úr a magán-énekek alkalmával mint első hegedűs szerepelt s mint ilyen is elismerésre méltó tehetséget tüntetett ki, hanem egyre kérnök, hogy legyen egy kis figyelemmel — a mi különben nem épen a legkönnyebb dolog — a játszóik kezeinek, karjainak miként hordozására, tartására, mert e tekintetben még nem igen látnak valami előhaladást.

A mezősegi járásban annyira elszaporodtak a farkasok, hogy a járási szolgabíró hajtóvadászati engedélyért folyamodott s az engedély, úgy véljük, mihamarabb meg is lesz s talán kedvezőbb leend az eredmény a kolozs megyei híres farkasvadászatnál, hol a nyulak játszották a főszerepet.

A hideg ismét oly magasra hágott néhány nap óta, hogy éjszakánként már 22—24 R fokot mutat, s régi gazdak állítása szerint a kényesebb gyümölcsfák (kivált a barackfák) s a fedetlen maradt szőlők már teljesen elfagytak.

L.

Teiktetes Szerkesztő ur!

M.-Ludas, 1880. jan. 13.

(Vidéki színészet A-tól)

„Barangol a vándor-színész, egy falutól a másikig mondja Petőfy. A Gyulafejrváron fel oszlott Szabó Anti társulatának tagjai a székelysá minden irányában szétmenvén: a Halász pár a mi községünket is utba ejt, felítve Plató templomát, szerezni egy pár olyan — a milyen élvezetes (?) estvét. E hó 10-én a közönség nem nagy érdeklődése mellett színre huzták „Az érett embert” egy francia vígjátékot igen is kivethető rövidítéssel, mely ben azonban Halász a könnyű vérti naturalistát ifjút elég jól alakította, mely után ítélve, Halász egyike lehetett a jobb tagoknak a Szabó Anti társulatában. Ez egy felvonásos vígjáték után nemzeti jelmezben néhány újabb magyar népdalt adtak elő. Halász terjedelmes szecundájával, neje jó alt hangjával a közönséget tapsokra indította. 11-én már nagyobb közönséget tudtak összehozni. „A rokkant huszár” megtekintésére. Ketteskén „A rokkant huszár”-t előadja! Nemde furesa vállalat.

No de, volt is ám absurdum quantum satis! Hiába a pénzre szüksége van a vándorszínésznek? s, kin k —Petőfynek — „meleg ruhája nincs ugyan s mindazon által éhezik.” „A rokkant huszár”-t követte egy merő untató s mind-általán ásitásra ingerlő vígjáték. „Alszik a feleségem” című. Igazán egy kis tapintatlansággal Halász urtól egy oly darab színrehozása, mely a közönséget művelését nem hogy fejleszteni, sőtrontja. Azt hiszi Halász úr, hogy az e darabban előforduló sikamlós szavak igen is kiemelő hangsúlyozása által fényes babért aratott magának. — Tudtukkal vannak a német és francia színirodalomból átvett oly kis cselvígjátékok, melyek több élvezetet nyújtanak, mint az összetakolt léha fűszermények. — Ugy halljuk, hogy még pár előadásra engedélyt kértek volna. Köszönjük, nem kértünk többet belőle! —

Hideg száraz télünk pár nap óta még erősebben tartja magát. A verőfényes szép napokban csak az busít, s ez elég ok, hogy szépen indult vetéseink fölött nem sok hó van. Gabnavásáraink élnek. Fában meglehetősen szükségét látunk, a mérög drágán Csucsáról megrendelt fát a tél fagyos hidege gyorsan fölemésztí. — Tánczestélyeink minél sikeresebb kereszttől vitelére a rendező bizottság minden lehető elkövet s reméljük is, hogy a nemes ezél és a bizottság fáradozása megkapja méltó jutalmát a közönség pártfogásában.

Marosmenis.

A magyar hírlapírói kör javaslata.

(Előterjesztő, Jókai Mór javaslata alapján, a hírlapírói kiküldött bizottság.)

1. §.

A budapesti hírlapírók zárt kört alakítanak e cím alatt: „Magyar hírlapírói kör”, melynek kettős czélja egyrészt a magyar hírlapírodalmi hang méltóságának megővése, másrészt az időszaki sajtó szólásszabadságának megvédelmezése.

Indokolás.

Kölcsönös eszmecserék és személyes érintkezés által szükségképen ki kell fejlődnie egy viszonylagos megbecsülésnek a hírlapírók között, mely az irodalmi hang méltóságát emelni, a viték ingerült modorát csilapítani fogja, a méltányosságot a közönség iránt megszilárdítandja, s midőn az ezektől eltérő irányzatoknak megrovására módszereket nyújt, egyszersmind szolidaris föllépésével védelmet tart fenn minden hírlapírónak, ki a közügy érdekében, az igazság felderítésében fáradozik, minden bárholnan jövő megfélemlítés és zaklatás ellen.

2. §.

Tagja lehet a magyar hírlapírói körnek minden magyarországi hírlap szerkesztője és munkatársa, ki a kör alapszabályait aláírja s tagul fölveténi kíván.

Indokolás.

A vidéki és nem magyar ajku lapokat is sonló tekintetbe kell venni, mint a Budapesten és magyar nyelven megjelenőket.

3. §.

A tagság föltétele, állandó hírlapírodalmi foglalkozás és kifogástalan jellem.

Indokolás fölösleges.

4. §.

Alakulás.

Mihelyt hatvan tag aláírja az alapszabályokat, a létesítő bizottság összehívja az aláírókat: azok elnököt, alelnököt, titkárt és könyvtárnokot választanak, azonkívül egy tizenkét tagból álló bíráló bizottságot, melynek tagjai a hírlapok felelős szerkesztői nem lehetnek.

5. §.

Ezen, a rendes tagokból álló bíráló bizottság oly esetekben, a midőn nem két hírlapíró tag, hanem hírlapíró és a külközönségből való fél között támad vitás kérdés, még tizenkét tiszteltetbeli tagot vesz maga mellé, kiket az irodalomhoz közel álló társadalmi körökből választ egy évre a közgyűlés s azokkal együtt hoz határozatot.

Indokolás.

Azon czélból, hogy ne csak az irodalom legyen megvédve a közönség helytelen megtámadása ellen; de a közönség is az irodalom részéről eshető igazolhatlan megtámadások ellenében.

6. §.

Elnök, vagy alelnök kötelessége minden sürgetőis kontroverziális esetben összehívni azonnal a bíráló bizottság ülését, ha az elnök maga is felelős szerkesztő, szavazattal nem bír.

Indokolás.

Hogy a bíráló bizottságot úgy, mint a közgyűlést az elnök hívja össze, ez az eljárás gyorsítása és egyszerűsítése tekintetéből ajánlatik.

7. §.

A titkár kötelessége a meghívások és határozatok leggyorsabb közlését hírlapi uton eszközölni.

8. §.

A könyvtárnok tíszte rendben megtartani a szerkesztők által beküldött hírlapokat, hogy vitás kérdéseknél az anteakták rögtön rendelkezésre álljanak.

9. §.

A bíráló bizottság feladata:

A) Az alakító közgyűlés után azonnal vizsgálat alá veszi egyenkint az aláírt tagok neveit, s titkos szavazás útján határoz a felett, hogy a 3. §-ban foglalt feltételeknek megfelelnek-e? s ezt a következő közgyűléssel közlik, mely a netaláni mellőzés indítványa fölött két harmad szótöbbséggel határoz.

Indokolás.

Itt a közgyűlésre fellebbezés azon okból marad el, mivel az alakító gyűlésben részt vettek egészen más tekintet alá veendőik, mint a később belépni kívánók.

C) Hírlapi vitákból eredett személyes kérdésekben, egyik fél kívánatára, vizsgálatot tesz, határozatot hoz és azt a közgyűlés elé terjesztí.

Alapelvek a személyes kérdések meghatározásánál.

a) Politikai kérdések fölötti s általában az alkotmányos élet mozzanatait visszaadó vitákban ítéletet hozni e bizottságnak nem feladata.

Indokolás.

Hogy a politikai viták, az alkotmányos fejtegetések ne fájuljanak el személyes sértegetéseké, arról tehet a nemesbűlölés, az írónak kölcsönös egymást megbecsülése s főleg az olvasó közönség felfogása; de ez ügyben

egy minden politikai és pártnézetet egybefoglaló testület nem bíráskodhatik, valamint az iránt sem határozhat, hogy a politikai jellem megtámadását bárki is személyes megsértésnek vegye-e vagy sem? valamint azt sem akadályozhatja meg, hogy egy egész politikai pártra irányzott sértő támadást annak bármely egyes tagja saját személyes ügyévé tegyen. Ez indokolja a kivételt. Tehát a politikai vitáknál a „kör” egyes tagjait se meg nem szorítja, se szolidaritásával meg nem védelmezi.

b) társadalmi és magánéleti, ugy szintén irodalmi és művészeti, és családi szentélyt nyilvánosan érintő közlemények képezhetnek személyes sértésre szolgáló panaszokat.

A b) alatt elősorolt személyes sértéseknél panaszt emelni, vizsgálatot kérni minden érdekelte félnek a közönség részéről is joga van a bíráló bizottság előtt; személyes elégtétel adással a lovagiasság szabályai szerint, csak a megnevezett sértő fél tartozik, csak megnevezett, vagy felismerhetően leírt sértett félnek. Kivételt képez csak a családi szentély ellen elkövetett sérelem, mely esetben a család minden férfi tagjának joga van elégtételt követelni.

Indokolás.

Hazai sajtótörvényünk első sorban a czikk íróját teszi felelőssé, s csak annak ki nem adása esetében a lapszerkesztőt. Már pedig a lovagiasság törvényének szelleme nem állhat me-rev ellentétben a polgári törvény szellemével. Nem is vezetne jóra, ha az az elv fogadtatnék el, hogy a szerkesztő tartozik lovagias elégtétellel minden lapjában elkövetett sértésért, mert azon esetben a kiadók adnának a lapjaiknak „genant”-okul a verekedésből mesterséget lőző embereket, s ez által tökéletesen lehetetlenné tennék minden lovagias elégtételvévés módját. Hogy pedig személyes sértésért csak a megsértett személy követelhet elégtételt, ez a lovagiasság szabályaiból következik, ha csak a megsértett személy követelhet elégtételt, ez a lovagiasság szabályaiból következik, ha csak a megsértett fél nem nő, vagy nyomorék.

A bíráló bizottság határoz azon személy kérdésben, hogy a felelős szerkesztő által megnevezett czikkíró bír-e az elégtétel adás képességével? a szerkesztő nem állithat az elégtételt keresővel szembe szolgai viszonyban álló egyént, sem kétséges jelleműt, sem nyomorékot, sem olyat, a ki jogosan követelt elégtétellel adós, sem professzionátus bérvivőt, s az esetek bármelyikében maga köteles helyt állani, ellenben az írói hírnév nagyobb, vagy kisebb volta kérdést nem képez.

(Vége következik.)

Az orosz hadi készülődések.

Lembergől jelentik a D. Z.-nak, hogy 2—3 hét óta Oroszország északi és keleti vidékeiről tömegesírlő hadikészületek szállítatnak a nyugati határokra. Ezen szállítás oly nyíltan, sőt feltűnően történik, hogy kétség sem lehet azok czélja iránt. A lapok Németországból és hűlőösen Ausztria-Magyarországból nem igen jutnak be Oroszországba, s ha néhány példány oda megérkezik, mindaz, a mi azokban Oroszországra vonatkozik, festékekkel olvashatlanná van téve.

A csapatok elhelyezése és összpontosítása szintén az egész világ szeme láttára történik. Oroszországban mindenki erről beszél s a tiszt, kik most tömegesen utaznak az orosz vasutakon, nem beszélnek egyébről, mint azon védelmi munkálatokról, melyeket az orosz kormány monarchiának és Németország ellen eszközöl. Mint mondják, Oroszország korántsem akar tamadölög fellépni, de megakarja előzni, hogy Lengyelországban esetleg lázadás törjön ki.

Egy francia röpirat nagy mozgalmat okoz Lembergben, mert abban a lengyelek monarchiához való csatlakozása szözlittatnak fel. A Golsz partja, melynek élén Suvaloff áll, a lengyeleket engedménynél akarná megnyerni, míg a non possumus elvének emberei, kik újabban ismét szilárdabbul tartják kezükben a hatalmat, azt hirdetik, hogy Oroszország bármily engedmény által csak saját gyengeségét árulja el s ezért a legesekélyebb mozgalmat Lengyelországban el vannak határozva fegyverrel elnyomni.

Az oroszok, e jelentés szerint, okultak legutóbbi hadjárataik tapasztalatain. Mert míg eddig legnagyobb gyengükük az volt, hogy a hadjárat kezdetén nem rendelkeztek kellő mérvű tüzéséggel, most az országotakon folytonosan látni ágyuttegeket haladni az osztrák és a német határ felé. A lovasság, mely egy hónap óta Dubno, Luk és Ostro és egyéb városok körül van elhelyezve, bátran 50,000 főre tehető. A gyalogságösszpontosítása a obatárkormányzóságok kerületeiben feltűnő. Ugy látszik az orosz kormány lassanként megalakítja az egyes hadosztályokat. Arról szó sincs, hogy Oroszországban forradalmi mozgalmak gyengíték a kifelé irányuló akciózt, mert a jelentés szerint a nép nagy zöme a nihilisták czéljait nemcsak, hogy elő nem mozdítja, hanem azok ellen el van keseredve.

A budapesti zavargások.

A zavargások tegnap esti folytatása, habár nem is voltak oly hosszantartók, előre megállapított vezetésre és szervezésre mutatnak.

Már kedden este is osztogattak ismeretlen emberek rövid, de erős és vastag botokat, sőt köveket és tégladarabokat is. Ma azonban már fegyveres kézzel is jelentek mag egyekes a tömegben. Az első lövés a tömeg részéről történt. A rendfenntartására kiküldött rendőri és katonai közegek csak provokálva adtak tűzet.

Az áldozatok száma ahhoz képest, hogy lövéseket is váltottak, aránylag csekély ugyan, de így is elég súlyos arra, hogy a rend fentartásával megbízott közegek a legszigorubb rendszabályokat alkalmazzák.

Azók az elemek, melyek a zavargásokban a vezérszerepet magukhoz ragadták, kívül állnak minden magyar politikai pártón.

A vagyon- és személybiztonság esküdt ellenel igyekeznek itt a zavarosban halászni, s elég ez elemekre mutatunk, hogy borzalommal forduljon el attól a magyar társadalom osztatlan egésze.

A tüntetés ma már este 6 órnok kezdődött. A hatvani utcától egész hosszában közönség töltötte meg, kik között mintegy 15—20 lovasrendőr és körülbelül 80—100 gyalogos tartotta fön a rendet mindaddig, amíg csak lehetséges volt. Fél 7 órakor a tömeg már olyan sürtt volt, hogy a közlekedés tökéletesen megakadt. A rendőrök belátva azt, hogy a csoportosulást meggátolni lehetetlen, kényszerítették a népet, hogy hagyja el a hatvani utcát, melyben különben minden boltot, kávéházat becsuktak. A nép ekkor megkezdte a tüntést. Zugott az éljen és az abzug, a kövek röptltek. Nehány perezt mulva a kaszányából kivonult két század katonaság, s hangos dobpergéssel, gyors lépésben jöttek előre. A hatvani utcánál Edelsheim Gyula báró, főhadparancsnok feltüzte a szuronyokat s megfuvatate a riadót, fölszólítván a közönséget a szétoszlásra. — A tömeg ordítással és közáporral felelt. Kiadták a parancsot a rohamra. A katonaságból egy század ott maradt a hatvani utcánál sorfalat képezve, a másik század pedig szuronysegezve tört előre. A népből ezuttal kevesebbet sebesített meg, mert a nép okult a tegnapi szerencsétlenség, s futott szépszerezten. A katonaság ezután apróbb csoportokra szakadozott s kergette a tömeget mindenütt, a mellékutczákban, a keresési nton egészen a Rókus kórházig. A szaladók, hogy köveiknek mégis hasznát vegyék, bezúzták a lámpák legnagyobb részét

A hatvani utcába torkoló utcákat lovasrendőrök tisztították meg. A ferenzielek terén, valamint a szép-utczán hamar szétoszlott a közönség, a magyarutczában azonban hevesebb jelenetek fejlődtek ki. A nép ellenállott s a lovasokat tégladarabokkal hajigálta, oly sürtt, hogy ezek pillanatra meghátráltak. Erre sokan vérsémet kaptak s még nagyobb dühvel vetették magukat a lovasokra. Ezek kardot rántottak, s most így kezdtek oszlalni a közönséget, mely már inkább oszladozott, de a szűk utcában nem mekelülhetett elég gyorsan; így történt, hogy többek kaptak kisebb-nagyobb sebet s egy úr vadasznak koponyáját erős kardvágással sebesítették meg. E részen többé tüntetés elő nem frndult.

A keresési uton a sputezánál levő kordon ellen ismét összegyülekezett a nép, melynek szétoszlására olykor kisebb csapatokat küldtek ki szuronysegezve. Ekkor — fél 9 óra volt — a tömegből több lövés dördült el, mire a katonák közül kivált 15 ember és sortíztet adott a tömegre. A dördülést után szörnyű zsvajg keletkezett. Két ember rogyott össze: a 213. sz. bérkocsis, ki a bakról holtan esett alá, és egy Schwarcz Adolf nevű jogász, kit halántékon talált egy golyó. Némelyek állítása szerint a katonák vaktöltéssel löttek, mit valószínűvé tesz az, hogy a sürtt tömegből csak két ember sebesült meg; s tanuk állítják, hogy Schwarczot egyik barátja lötte meg szerencsétlen véletlenségből. A kocsis halál-esete némelyek szerint úgy történt, hogy a nép közbefogott egy tisztet, ki hamarjában a 213. sz. kocsisba menekült, ekkor valaki utána lött, s a golyó a kocsisat találta. Elvitték őket a kórházba, hol Schwarcz csak annyit tudott megmondani, miszerint a nagykarolyi, 18 éves s a királyutczában lakik. Azután meghalt. E szomorú esemény annyira megzavarta a népet, hogy lehanganltan oszlott szét.

Rendőrök közül a dulakodásban csak ketten sebesültek meg, de ezek életveszélyesen. A tüntetések alatt 45—50 egyént fogtak el. A katonaság fél 12 órakor visszahúzódtak a kaszányába. Az éj folyamán dragonyos őrjáratok jártak be az utcákat.

Egy másik tudósít:

Délután 6 órakor a nép, mely különben egész nap hullámozott a kaszinó épülete előtt, inkább kíváncsiságtól ösztölve, sürtt tömegben tartotta elfoglalva a hatvani utcát, a bul gyalog és lovas rendőrök jártak fel és alá. Nagyobb kihágás azonban nem történt, csak a szép-utczában vertek be egy ablakot, mit a tömeg nagy riadallal fogadott s mire a lovas rendőr se hozzáfogott az utca kiürítéséhez, mi 2 perc alatt megtörtént. 8 órakor meglejten dobpergés mellett a katonaság is s állást fordalt a hírített utca kijárásánál.

A „KELET” NYOMDÁJA

LEGUJABB IZLÉS SZERINT ÖNTÖTT BETŰVEL

elvégez helybeli és vidéki megrendelésekre mindennemű nyomdai munkákat.

Folyó-, röpiratokat, rovatos íveket, körleveleket, alapszabályokat, gyászjelentéseket, névjegyeket, bolti árjegyzékeket, árucikk-borítékokat, számlákat, baroműtleveleket, vásárcédulákat,

báli meghívókat, tánczrendeket,

mindennemű hivatalos nyomtatványokat

a papírnak gyári áron való számítása és szorosan véve csak a munkadíj hozzászámításával.

Nyomdahelyiség: FÖTÉR, 4. SZÁM.

Pontosság, izlés, olcsóság! a jelszavunk.

UJONNAN NYITOTT FÜSZERKERESKEDEŚ!

GERGELY FERENCZ

KOLOZSVÁRTT.

fötér 20. sz. a. „Törökhöz.”

Ajánlja dűsan berendezett

fűszer, gyógyanyag, festék, bor, esemege- és liszt-kereskedését a legjutányosabb árak és pontos szolgálat biztosítása mellett.

Különösen figyelemre méltók:

finomított cukor, nagy választékú raktár a legkedveltebb kávé-fajokból, káskák, déli gyümölcsök, fűszerek, friss disznósír, legfinomabb gőzmalmi liszt, bel- és külföldi borok, magyar- és francia-pezsgek, angol rumok és theák, schweizi chokoládék, cukorcsomagok.

valódi amerikai petroleum,

Ligroine, Milly- és Stearin-gyertyák,

tisztított lámpa-olaj és minden kigondolható hasznos és szíkácsos háztartási cikk. — Továbbá

gyógyanyag-árak, parfümek, illatos olajok, bel- és külföldi különlegességek stb. stb.

Külön berendezett nagy raktár

mindenfélre száraz és olajba törött

festékekből, lakkok, firneiss, ecetek

s minden e szakmához tartozó cikkek közül.

Gyári raktár s folyton friss készlet

kufsteini hydraulikus mész és

PERLMOOSI PORTLAND CEMENTBŐL.

minden versenyt föltűlmutató olcsó árakon.

Vidéki megrendelések azonnal és pontosan eszközöltetnek.

(37)

Olajok, essenciák, liqueur gyárosok részére.

Legolcsóbb árak, mintaszerű pontos, ügyelmes és szolid szolgálat.

Evő-eszközök

britannia-ezüstből.

Egy birminghami angol gyár megbízása folytán bámulatos olcsó britannia-ezüst eszközök nagy készletben kaphatók csakis

Gutmán A.-nál

Budapest, dohányutca 18-dik szám.

A következő evőeszközök, u. m.:

6 darab evőkanál	6 „ kés valódi angol acézből,
6 „ villa (mindegyik egy darabból),	6 „ kávékanál,
1 „ levesmerő-kanál,	1 „ tejmerő-kanál,
6 „ evőléc,	

Összesen 32 darab csakis 5 ft 60 krajczárjával kapható csakis Gutmán A.-nál, dohányutca 18. szám. (34) 7—52

Vidéki megrendelések utánvétellel pontosan eszközöltetnek.

A legnagyobb szalonba s mindenféle fűstölt húsk raktára.

Alólírtak ajánlják dűsvalasztékú szalonba és minden páczolt húsneműket, valamint ujonnan berendezett s helyben gyártott kettő szalmát. A legjutányosabb és minden igényeknek megfelelőleg helyben, valamint vidékre utánvétel mellett pontosan kiszolgálnak a következő árak mellett:

Fejér szalonba egy kilo	—	ft 60 kr.
Fűstölt vagy paprikás szalonba egy kilo	—	„ 72 „
Kaiserfleisch egy kilo	—	„ 96 „
Fűstölt oldalas egy kilo	—	„ 50 „
Páczolt sonka	—	„ 72 „
Páczolt sonka főve egy kilo	—	„ 12 „
„ nyelv, darabja	—	„ 70 „
Szalami	—	„ 60 „
Friss, olvasztott szalonba és hájszír egy kilo	—	„ 65 „
„ liter	—	„ 60 „
Kolbász friss avagy „lűstölt” egy kilo	—	„ 60 „
Továbbá minden időben kapható és megrendelhető olvasztani való finom hús és szalonba, kiloja	—	„ 55 „

Kolozsvártt, 1880. január 1.

(23)

tisztelettel 12—12

Bénigni és Lászlóczky.

Nagyobb vásárlásnál ár leengedés.

Fötér 23. sz. az iparos-egylet háza alatti boltban.

FERENCZI IGNACZ

Kolozsvárt, fötér 25. sz.

ajánlja dűsan ellátott

kész férfi, női- és gyermek cipők raktárát.

Legnagyobb választékban, pontos szolgálat és jutányos árak mellett, mindennemű megrendelések legrövidebb idő alatt teljesítetnek.

T. cz. vidéki megrendelők részére mérték cipő, vagy számszerint teljesítetnek.

(24)

(12—8)

Nyomatott a „KELET” nyomdájában Kolozsvártt,

Moll Seidlitz-por.

Valódi csak,

ha minden dobozon a sas és az éa sokszorozott ezégen van lenyomva.

30 év óta a legjobb eredménnyel használt mindennemű gyomorbetegségek és emésztési bántalmak (mint étvágytalanság, szorulás stb.) vértelődés és aranyér-bántalmak ellen.

Különösen oly egyéneknek ajánlandó, kik fűl életmodot visznek.

Hamisítások bíróság üldöztetnek.

Ára egy lepecsételt doboznak 1 ft. oszt. ért. 10—*

Franczia borszesz és só.

A legmegbízhatóbb önorvos a szenvedő emberiség részére minden bűs és fogfájásnál, idült hibák és sebek, rákbajok, úszók, gyuladt szemek, hűdés és mindennemű sértéseknél stb. stb. 2—52

Palackban használati utasítással együtt 80 kr. o. é.

Dorsch-halmáj-zsirolaj

Krohn M. és társától Bergenben (Norvégiaiban.)

Ezen halmáj-zsirolaj valamennyi, a kereskedelembe előforduló faj között az egyedüli, mely orvosi célokra használható. Ára egy üvegnek használati utasítással együtt 1 ft. o. é.

FÖRÁKTÁR:

Moll A. gyógyszerész,

cs. k. udvari szállító,

Bécs, Tuchlauben.

A t. cz. közönség figyelemztetik, csakis Moll-féle készítményeket kéri és csakis olyanokat elfogadni, melyek védjeggyel és aláírással ellátva vannak.

Raktárak: Valentiny Ad. gyógyszer. Wolf János, gyógyszer., dr. Hintz György, gyógyszer., Széki Miklós, gyógyszer., Bíró J. gyógyszer., Dietrich Samu, Gebrüder Csiki, Brassóban: Jekelius Nándor gyógyszer., Bistrizs Zirts C, Szongott L. Szebenben. Müller K. gyógyszer., Teutich A. gyógyszer., Segessvárt: Teutich J. B. Szászrégen: Bork ect. Rössler.

!! Csaknem ingyen !!

A közelebből megbukott britannia-ezüst-gyár leszámlolása következtében a következő 42 darab föltte tömör britannia-ezüst tárgy csak 6 ft 75 kron, az előállítás ár alig negyed részén, tehát csaknem ingyen árusítatik el, ugymin:

- 6 darab kettő asztali kés, britannia-ezüst nyél, valódi angol ezüst acél pengével.
- 6 darab legfin. villa, britannia-ezüst.
- 6 darab nehéz britannia-ezüst evő-kanál
- 6 darab britannia-ezüst kávé kanál, legjobb minőségű,
- 1 darab tömör britannia-ezüst tejmerő,
- 1 darab nehéz britannia-ezüst levesmerő,
- 6 darab britannia-ezüst palló,
- 6 darab Victoria-tálca, fin. zamáncz,
- 2 darab meglepő britannia-ezüst gyertyafartó,
- 1 darab britannia-ezüst salon esengettyű, ezüst hang,
- 1 darab britannia-ezüst thea-szűrő, fűllec ragy nyéllel,

42 darab. Mindezen 42 tárgy legfinomabb britannia-ezüstből készült, a mely a világon létező egyetlen fém, mely örökké fehérnek marad, s a valódi ezüstdől 30 éves használat után is alig lehet megkülönböztetni, a mire nézve kezességet vállalunk.

Czím s a cs. k. osztrák-magyar tartományokra nézve egyedüli megrendelési hely:

Az I. angol britannia-ezüst-gyárak főraktára

Blau és Kann, Bécs, I. Elisabethstrasse 6. sz.

Pontos szállítás utánvét mellett. — Vitelbér mind a 42 darabra a cz Ausztria-Magyarország bármely helyiségeig 36 kr. 6—5 (11)

Mind a 42 darab itt felsorolt szolid és gyakorlati britannia-ezüst-áru, melynek ára eddig 25 ft volt, most mind a 42 db összesen csak 6 forint 75 kr.

Felszólítás

a n. é. gazdaközönséghez!

Mintán ez idényi

mag-árjegyzékem

összeállításával foglalkozom, felkérem a n. é. gazdaközönséget, ha valakinek eladó, vagy bizományképen kezelő vető magya, u. m. nagyon szép

luczerna, lóhere, búkköny, kanadai zab, nagyszemű gyalog fehér paszuly, többféle pityóka

stb. volna, velem értekezni szíval vagy levél útján e hó végéig szíveskedjen.

Minta beküldése mellett szolgálatára állok.

Kolozsvártt, január hó 6.

(38) 1—3

Tisztelettel

CSIKY IMRE.

OPELIK A.

ajánlja mindenféle hirdetések bel- és külföldi lapokban felvételére az 1858-ban alapított

HIRDETÉS-KÖZVETÍTŐ IRODÁJÁT

Bécsben Stadt Stubenbastei Nro 2. (A Wollzeile Nro 36 szöglet háza).

A megbízatások pontos kivitelében biztosítást nyújt ezen osztrák Magyarországnak ilyenmű vállalatok legöregebb czége általánosan elismert pontossága és szoliditása által.

Ar- és költség-jegyzékek ingyen és bérmentesen küldetnek meg.